

han underretter Ministeren om, at han vil fremkomme med flige Bemærkninger, for at Ministeren kan forberede sig paa at svare derpaa; men, saaledes som Sagerne nu staae, er det mig umuligt at besvare disse Bemærkninger, som jeg desuden mener heller aldeles ikke her ere paa rette Sted (Folk.). Naar den ærede Rigsdagsmand mener, at det Slags Mandskab eller Iffe-Combattanter, som bruges til flige Arsenalarbejder, ere fuldkommen tjenstdygtige til dette Brug og kunne gjøre ligesaa god Nytte som den combattante Styrke, saa staaer hans Mening ligeoverfor de Mandes Dom, som skulle bruge Folkene, og som jeg mener maae være competente, saa at man af saadanne almindelige Bemærkninger, som den ærede Rigsdagsmand giver os nok af i denne Sal, ikke kan udlede noget Beviis (Tscherning: Jeg har ogsaa brugt mange saadanne Folk.). Ja, hvad den ærede Rigsdagsmand har udført for sin Person, overstiger jo vist langt hvad Andre have udført; men deraf kan man ikke slutte, at ikke Andre kunne udrette ligesaa Meget med de saa Vidre som han. Hvad den Styrke angaaer, som jeg anseer for nødvendig udover den planmæssige, da har jeg allerede tidligere oplyst, at der vil behøves 14—1600 Mand mere nu, end der holdtes i Aarene 37, 38 og 39. Jeg mener, at Conjuncturerne nu og dengang have saa lidt tilfælles, at en saadan forøget Styrke, som Ministeriet har forlangt, ingenlunde kan ansees for at være udover det, som Forholdene gjøre nødvendigt. Den ærede Rigsdagsmand anfører, at i 1847 antog man en forøget Styrke af 800 Mand for nødvendig. Det kan gjerne være, at der dengang ikke indkaldtes en større Styrke end 800 Mand; men jeg troer, at, var det kommet til Stykket, saa vilde en Styrke af 800 Mand, under de Forhold, der dengang gjaldt, have viist sig aldeles utilstrækkelig, og jeg kunde citere Utringer af andre competente Folk, som gaae ud paa, at de dengang ansaae en langt betydeligere Styrke for nødvendig. Men det er ikke Andet end Mening for Mening. Den Styrke, der nu holdes over Planen af 1842, ved hvilken Fredsstyrken betydeligt blev nedfat, er henimod 3000 Mand, og jeg troer ingenlunde, at den

er udover det, som Forholdene gjøre nødvendigt. Jeg maa derfor gjentagende erklære mig imod, at denne Styrke reduceres til et ringere Antal end det, Ministeriet har forlangt.

Da Ingen ellers begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Krigsministeren:

Udgifterne til 300 Trainkudste tilføies, nemlig:

Conto 3. c. $\frac{2}{5}$ af 19,418 Rbd. extraord.

4. $\frac{2}{5}$ af 2,737 Rbd. 48 f. extraord.

6. a. $\frac{2}{5}$ af 5,560 Rbd. 52 $\frac{1}{2}$ f. extraord.

8. a. $\frac{2}{5}$ af 1,022 Rbd. extraord.

12. a. $\frac{2}{5}$ af 3,000 Rbd. extraord.

12. b. $\frac{2}{5}$ af 2,965 Rbd. 60 f. extraord.

forkastedes med 67 Stemmer mod 11.

2) Forslag af Krigsministeren:

Den i Slutningen af § 23, efter det fradragne Beløb for de ved Weitzeneften ansatte Officerer m. Fl. tilføiede Passus: „og for permitteret Mandskab $\frac{2}{5}$ af 200,000 Rbd. extraord.“ udgaaer.

forkastedes eenstemmigt med 62 Stemmer.

Derefter fattes under Forhandling Forslagene under Nr. 5, 6 og 8.

Krigsministeren: Ved anden Behandling af Finantsloven blev Ministeriets forlangende om en Sum af 78,000 Rbd. til Udrustning af det 1ste Dragonregiment, som skulde gjenoprettes, ikke bevilget. Det er den Sum, som Ministeriet nu gjentagende ved Sagens 3die Behandling begjærer tilstaaet. Grunden herfor har Ministeriet allerede tidligere udtalt; det er en planmæssig Deel af Armeen, som ved Oprøret er gaaet tabt, og som Ministeriet nu forlanger gjenoprettet. Saalange Planen er usforandret, finder Ministeriet, at det er fuldtberettiget til at forlange Alt, hvad der er nødvendigt til Gjennemførelsen af denne Plan, og det forekommer Ministeriet, at Thinget ligesaa lidt er berettiget